

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theognosto Presbytero. 146.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Παλλαδίου ὑποδιακόνου. ρμδ.

Palladio Subdiacono. 144.

Οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ μικρὸν εἶναι δο-
κοῦν, τὸ μὴ παρορθεῖν αἰμαρτῆν ἐφ'
ἀμαρτία, ἀλλὰ καὶ μέγιστον ὁδὸς γάρ
ἔστι ἵπτι τὴν ἀρίστην φέρουσα μετα-
βολῆν. εἰ γὰρ τὸ ρεύμα τῆς κακίας,
τὸ ἵπτι τῆ ἀπώλειαν τρέχον ἠρεμήσῃ,
ἀρχὴν λήψεται ἢ ἵπτι τὴν ἀρετῆν κί-
νησις. ὡσπερ γὰρ ἢ ἐν τοῖς σταδίοις στα-
σίς, καὶ ἐφηρέμησις τὴν ἐναντίαν πικίει
κίνησιν. εἰ μὴ γὰρ στασίς, οὐκ ἂν εἰς τῶ-
ναντίον χωρήσῃ, ἔπειτα καὶ ἵπτι τῆς κα-
κίας, εἰ μὴ παύσῃτο, οὐκ ἂν τῆ ἀρε-
τῆν χόρῃσιν δοίη.

Πέτροφ κορρίκτου. ρμε.

Petro Correctori. 145.

Ἰσότης φιλοτίας, ὃ βέλπτε: τὸ γὰρ
ἄριστον τὴν φιλίαν βλάπτειν πέφυκε.
μὴ τοῖσι καὶ αὐτὸς φίλος γένο τ' ἀν-
δρῶν, καὶ κάλακι. ἔ γὰρ ἀνέξεται ἵπτι
τοῖς ἴσοις καὶ δικαίοις τὴν φιλίαν πι-
ξάμενος.

Θεογνώστου πρεσβυτέρου. ρμς.

Theognosto Presbytero. 146.

Πολλὰ ἔχον τὸ ἀίδιμον τυμωγῆν φε-
ρα ἂν εἰς ὃ πάντα τείνη λέξω, ὅτι τῆς
ἀρετῆς γνήσιος ὢν ἕραστῆς, αἰεὶ παρῶς
τὸ ὑπάρχον αὐτῷ κλέος ἀπηγωνίζε-
το, τὴν ἵπτι τοῖς παρτέροις ἐκπλη-
ξιν τοῖς δευτέροις ἔργου ἀφαιίζων.

Cum de claro viro Timotheo multa,
quæ dicam, mihi in promptu sint, unū, ad
quod omnia tendunt, referā, nempe quod
cū sincero virtutis studio flagraret, aduer-
sus eam gloriam, quam obtinebat, perpe-
tuo dimicabat, eam videlicet admirationem,
quam ipsi priores actiones pepererant,
posterioribus actionibus obscurans.

Εὐτονίου διακόνου. ρμζ.

Eutonio Diacono. 147.

Τῆς κατασχέσεως τὸ ἀνθρώπινον γέ-
νος παρλήψας τὴν τυραννίδα δια-
κόπῃσι ὁ σωτὴρ, καὶ ἐπὶ τῆς χαμη-
λῶν πραγμάτων εἰς τὴν ὑψηλῶ-
σμοιο αὐτὸ λήξιν ἀνάγειν ἀπεδάξων
ἑβόα, ἐγείρεθε ἀγωνίῃ ἐν τεύθει. τῆ
γὰρ φωνῆ τὴν οἰκείαν κεράσας δυνά-
μιν, τῆς ἐγγερόντων ἀναπήναι, εἰς ἔ-
ρανον ἀνέρρωσε τὰς δυνάμεις, ὡστε
πολλὰ χαίρειν τῆ παρλήψι, φεράσαι-
τας τῆς ἀνω πορείας ἐχούσας.

Christus, ut anticipatæ opinionis, quæ
genus humanum occupavit, tyrannidem
excinderet, ipsūque ab humilibus & ab-
iectis rebus ad sedem mundo sublimiorē
eueheret, clamabat, Surgite, abeamus
hinc. Huius enim voci vim suam admiscēs,
eorum, qui in cælum prouolare cupiebāt,
vires confirmavit: adeo ut opinione hac,
qua prius imbuti erant, longum valere
iussa, cæleste iter arripiant.

Q. o